

Nieuwsbrief INS Updates - Nummer 08, 2018

Nummer 8, 2018

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. G.P. van Hooft, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.I.J. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:471](#) 30-03-2018

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:641](#) 27-03-2018

DGA/Advocaat

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:3108](#) 27-03-2018

ABN Amro/Verdonk q.q.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:2635](#) 20-03-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:4138](#) 26-09-2017

ING/X

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:2053](#) 13-03-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:2657](#) 13-03-2018

X/Forsal Trading

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:2077](#) 08-03-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:2055](#) 07-03-2018

curator/JoKu, De Jutter en Wonders Egmond aan Zee

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:1041](#) 05-03-2018

Alsi Beheer BV/Meulenberg q.q.

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:5624](#) 25-10-2017

X Holding/Heijmans Wegen

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:7830](#) 07-09-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:2474](#) 23-03-2017

Van Bommel/Maestron

RECHTSPRAAK

ABN Amro/Verdonk q.q.

Geen sprake van misbruik van retentierecht door de curator nu de desbetreffende trekker en oplegger met instemming van beide partijen zijn verkocht.

Geen sprake van misbruik van retentierecht door de curator nu de desbetreffende trekker en oplegger met instemming van beide partijen zijn verkocht.

T.M.M. Schaap, april 2018

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 27-03-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:3108

Zaaknummer: 200.199.607/01

Rechters: B.J.H. Hofstee, L. Janse en P. Roorda

Advocaten: J.C.A. Herstel en J. Verdonk

Wetsartikelen: 3:292 BW

RECHTSPRAAK

DGA/Advocaat

Bestuurdersaansprakelijkheid wegens verhaalsfrustratie en betalingsonwil in verband met onbetaalde facturen van de advocaat van de vennootschappen.

Een advocaat heeft diensten verleend voor verschillende groepsvennootschappen. De facturen zijn slechts gedeeltelijk betaald. De advocaat stelt de DGA als (in)direct bestuurder naast de vennootschappen aansprakelijk op grond van onrechtmatige daad voor de schade, nu hem een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt van het onbetaald en onverhaalbaar blijven van de facturen. De DGA stelt dat er voldoende geld zou zijn om de facturen uiteindelijk te betalen, vanwege een miljoenenvordering die een dochtervennootschap had ingesteld tegen een derde. Verhaal op de vennootschappen is tot dusver niet mogelijk gebleken en de advocaat richt daarom haar pijlen nu op de DGA in privé.

Het beroep op de Beklamel-norm slaagt niet. De DGA heeft de advocaat in de arm genomen, terwijl hij wist of behoorde te weten dat de financiële positie van de afzonderlijke vennootschappen ontoereikend was om haar te betalen en dat onmiddellijk verhaal voor de schulden niet geboden werd. De facturen zouden kunnen worden betaald alleen als de advocaat de procedures waarvoor zij werd ingehuurd zou winnen. Dit had de DGA aan de advocaat moeten vertellen, zodat zij dit kon meenemen in haar beslissing om de zaken al dan niet aan te nemen. De DGA heeft echter gesteld dat er voldoende activa waren op het moment van het aangaan van de overeenkomsten (vorderingen op derden). Een kwetsbare financiële positie, vanwege negatief eigen vermogen, maakt nog niet dat van een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gesproken.

Het beroep op verhaalsfrustratie en betalingsonwil slaagt wel. De DGA betwist de facturen en weigert deze te betalen, ook nadat de advocaat met succes hierover heeft geprocedeerd. De DGA heeft geen goede reden hiervoor. De advocaat treft voor verhaal steeds geen vermogen aan in de vennootschappen. De DGA heeft bewerkstelligd of toegelaten dat de facturen van de advocaat niet werden betaald en ook geen verhaal voor de schade werd geboden (verhaalsfrustratie). Hij heeft zich zodanig onzorgvuldig gedragen dat hem daarvan een

persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt (Ontvanger/Roelofsen, tweede categorie). De DGA is bovendien de enige die een betalingsopdracht kan geven en degene die de geldstromen in concernverband regelde. Het is aan de DGA om aan te tonen dat er sprake is van betalingsonmacht. Hij is degene die inzicht heeft in, en toegang heeft tot, stukken met betrekking tot de financiële situatie (Van Waning/Van der Vliet). Dit heeft hij nagelaten en hij heeft gesteld dat het juist niet slecht gaat met de financiële situatie. Het hof oordeelt dat de DGA aansprakelijk is.

H. Beni Driss, april 2018

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 27-03-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:641

Zaaknummer: 200.208.738/01

Rechters: M.J. Cleef-Metsaars, M.J. van der Ven en R.F. Groos

Advocaten: I.M.C.A. ***** en B.D.W. Martens

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

X/Forsal Trading

Dat een deel van de betwiste vordering niet door de bestuurder maar door een medewerker is erkend doet niet aan de erkenning af.

De schuldeiser in deze zaak heeft een verzoek tot faillissement ten aanzien van Forsal Trading B.V. ingediend. Naast zijn eigen vordering voert hij twee steunvorderingen aan. Forsal voert verweer en beroept zich hiertoe op haar opschortingsrecht, omdat (volgens Forsal) de schuldeiser werkzaamheden niet tijdig en niet naar behoren heeft uitgevoerd.

De rechtbank gaat niet mee in het verweer, omdat Forsal een deel van de vordering heeft erkend. Dat deze erkenning is gedaan door een medewerker en niet door de bestuurder doet daar niet aan af.

T.M.M. Schaap, april 2018

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 13-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:2657

Zaaknummer: C/03/18/50 F C/03/246487 / FT RK 18/145

Rechters: M.M. Vanhommerig

Advocaten: K.A.M.J. Horsch en E. Moors

RECHTSPRAAK

Curator dient te voldoen aan informatieverplichting van vennootschap jegens pensioenfonds.

In deze uitspraak veroordeelt de Kantonrechter van de Rechtbank Rotterdam de curator tot het verstrekken van personeelsgegevens aan een pensioenfonds.

Een pensioenfonds heeft reeds voor faillissement een vordering ingesteld tot het verstrekken van gegevens over de werknemers van bedrijf X. Hiertoe heeft bedrijf X een wettelijke verplichting. Gedurende deze procedure is bedrijf X failliet gegaan. De curator heeft de gegevens niet aangeleverd. Het pensioenfonds vordert dat de gegevens door de curator dienen te worden aangeleverd op straffe van een dwangsom.

De curator stelt dat nakoming van de verplichting blijvend onmogelijk is omdat deze zijn opgeslagen in een systeem waarvoor toegang moet worden betaald. De boedel is hiervoor niet toereikend. Daarnaast beschikt hij niet over het wachtwoord om bij deze gegevens te komen.

Het pensioenfonds betwist dat en geeft aan dat de gegevens ook via de loonstroken van de werknemers kan worden aangeleverd, die de curator wel ter beschikking heeft. De Kantonrechter oordeelt dat hiermee het verweer van de curator voldoende is betwist en dat de stelling van het pensioenfonds dat er andere mogelijkheden zijn om deelnemersgegevens te verstrekken onvoldoende gemotiveerd is weersproken. De Kantonrechter wijst de vordering van het pensioenfonds toe en de curator is verplicht de gegevens te verstrekken, overigens zonder veroordeling tot een dwangsom.

Alle overige vorderingen in deze procedure worden geschorst op grond van artikel 29 Fw. De vordering tot afgifte was echter een vordering op grond van artikel 28 Fw.

Het is nu aan de curator om kosten te maken hetzij door een van zijn medewerkers loonstroken te laten uitzoeken en opsturen hetzij door alsnog toegang tot het systeem te krijgen voor eigen kosten om aan deze veroordeling te voldoen. Dit is een goed voorbeeld van informatieverplichtingen in een faillissement die leiden tot kosten waarvoor geen dekking/vergoeding door de curator kan worden gevraagd.

M. Hartman, april 2018

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 08-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:2077

Zaaknummer: 5974864 / CV EXPL 17-3495

Rechters: G.A.F.M. Wouters

Wetsartikelen: 28 Fw en 29 Fw

RECHTSPRAAK

Gefailleerde rechtspersoon blijft ook na ontbinding en vereffening bestaan als procespartij.

In 2005 was aannemer A als hoofdaannemer betrokken bij de nieuwbouw van twee bedrijfspanden op een bedrijventerrein in Houten. Aannemer A heeft aannemer B ingeschakeld voor het uitvoeren van heiwerkzaamheden. Bij deze werkzaamheden is schade ontstaan aan een infiltratiebron van Eneco Wind doordat een heipaal de infiltratieleiding had doorboord. Eneco Wind heeft beide aannemers aansprakelijk gesteld voor de ontstane schade. Op 25 juni 2014 heeft de Rechtbank Midden-Nederland hen beide veroordeeld tot betaling van schadevergoeding. Aannemer A had een aansprakelijkheidsverzekering bij Allianz, uit hoofde waarvan Allianz in juli 2014 is overgegaan tot betaling. Op 23 september 2014 zijn aannemer A en aannemer B in beroep gegaan tegen het vonnis van de rechtbank. Allianz heeft vervolgens als tussenkomende partij gevorderd dat voor recht wordt verklaard dat zij onverschuldigd aan Eneco Wind heeft betaald. Op 27 januari 2015 is aannemer A in staat van faillissement verklaard en een half jaar later is het faillissement opgeheven bij gebrek aan baten.

Het gerechtshof oordeelt dat de omstandigheid dat het faillissement is opgeheven er niet aan in de weg staat dat aannemer A als oorspronkelijk gedaagde procespartij is blijven bestaan en dat de procedure door en tegen haar kan worden voortgezet. Dat aannemer A als ontbonden rechtspersoon zelf appellante is, maakt dat niet anders. De procedure tegen aannemer A is aangevangen vóór het tijdstip van haar ontbinding en vereffening en door deze procedure kunnen nog baten opkomen of zich schulden aandienen (bijvoorbeeld een proceskostenveroordeling). Het processueel voortbestaan van de rechtspersoon is nodig teneinde de mogelijkheid van een eventuele heropening van een vereffening te kunnen realiseren. Het gerechtshof wijst er voorts nog op dat de vordering van Eneco Wind geen vordering in de zin van artikel 29 Fw betrof omdat deze reeds door Allianz was betaald, maar een vordering in de zin van artikel 28 Fw. Omdat geen schorsing is verzocht, is de procedure doorgelopen.

Inhoudelijk oordeelt het gerechtshof dat aannemer A onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar het bestaan van leidingen en onder de gegeven omstandigheden niet mocht afgaan op

mededelingen van de gemeente. Hij had een KLIC-melding moeten doen. Voorts lag het op zijn weg om op eigen initiatief overleg te voeren met Eneco Wind over de heiwerkzaamheden. Het oordeel van de rechtbank wordt ten aanzien van aannemer A derhalve in stand gelaten. Ten aanzien van aannemer B slagen de opgeworpen grieven wel. Aannemer B was slechts onderaannemer en mocht van de juistheid en volledigheid van de van aannemer A als hoofdaannemer verkregen informatie uitgaan en behoefde onder de gegeven omstandigheden niet zelf nog nader onderzoek te doen. Van onrechtmatig handelen van aannemer B is dan ook geen sprake.

M.M. Eveleens-van der Zwaag, april 2018

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 20-03-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:2635

Zaaknummer: 200.162.620

Rechters: mr. drs. F.J.P. Lock, C.G. ter Veer en M.H.F. van Vugt

Advocaten: H.M. Kruitwagen en D.P. Cras

Wetsartikelen: 29 Fw en 28 Fw

RECHTSPRAAK

Nu door aangever niet aannemelijk is gemaakt dat er voldoende baten aanwezig (zullen) zijn om de kosten van faillissement te bestrijden, laat staan dat er enige vorm van uitkering aan schuldeisers valt te verwachten, wordt de aanvraag van het faillissement afgewezen.

Nu door aangever niet aannemelijk is gemaakt dat er voldoende baten aanwezig (zullen) zijn om de kosten van faillissement te bestrijden, laat staan dat er enige vorm van uitkering aan schuldeisers valt te verwachten, wordt de aanvraag van het faillissement afgewezen.

T.M.M. Schaap, april 2018

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 13-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:2053

Zaaknummer: C/10/546370 / FT EA 18/434

Rechters: W.J. Geurts-de Veld

RECHTSPRAAK

curator/JoKu, De Jutter en Wonders Egmond aan Zee

Kwijtschelding schuld van € 300.000 paulianeus, nu het een onverplichte rechtshandeling betreft die na aanvraag van het faillissement plaatsvond.

Het bedrijf JoKu had een schuld van meer dan € 300.000 aan gefailleerde, Chica's. Een deel van deze schuld (te weten € 300.000) is na aanvraag van het faillissement kwijtscholden door Chica's. De curator voert aan dat er sprake is van pauliana. De rechter gaat hierin mee. Het betoog van gedaagden dat JoKu het bedrag toch nooit aan Chica's had kunnen betalen doet niet af aan het feit dat de crediteuren van Chica's door de kwijtschelding zijn benadeeld in hun verhaalsmogelijkheden.

T.M.M. Schaap, april 2018

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2018:2055

Zaaknummer: C/15/250071 / HA ZA 16-681

Rechters: A.C. Haverkate, J.S. Reid en B. de Metz

Advocaten: M.A. Le Belle en R.A. Kaatee

Wetsartikelen: 42 Fw en 47 Fw

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid curator (pro se). Indien in het kader van de vernietiging van een faillissement een regeling wordt getroffen, behoort het niet tot de taak van de curator om de belangen van de schuldeisers te behartigen en te verzekeren dat de gemaakte afspraken worden uitgevoerd.

Het faillissement van een VOF wordt in hoger beroep vernietigd op de grond dat zij niet (of niet langer) in de toestand verkeert dat zij heeft opgehouden te bestaan. In hoger beroep heeft de curator aangevoerd dat met de aanvrager van het faillissement een minnelijke regeling is getroffen, dat alle erkende crediteuren zullen worden voldaan en dat het op de derdengeldenrekening van de curator gestorte bedrag voldoende is om zekerheid te stellen voor de betwiste crediteuren en om de faillissementskosten te voldoen. Het vonnis waarbij de faillietverklaring is uitgesproken, dient volgens het hof dan ook te worden vernietigd.

Na de vernietiging wordt de afwikkeling van het crediteurenbestand, bestaande uit het betalen van erkende crediteuren en beslechten van geschillen met niet-erkende crediteuren, uitgevoerd door de advocaat van de vennoten. Het in het faillissement gegenereerde actief is ten behoeve van deze afwikkeling door de curator overgemaakt naar de derdengeldenrekening van het kantoor van de advocaat van de vennoten.

Nadien blijkt dat van het op de derdengeldenrekening gestorte bedrag betalingen zijn gedaan aan oude en nieuwe schuldeisers en dat hier privébetalingen van zijn verricht. Het saldo is nihil. Een van de crediteuren van de VOF, die onbetaald is gebleven, vordert in deze procedure schadevergoeding van de curator, overigens na een schikking te hebben getroffen met de Stichting Beheer Derdengelden van het kantoor van de advocaat van de vennoten. De crediteur stelt dat de curator aansprakelijk is voor het ontbreken van voldoende verhaal voor haar vordering, omdat hij (primair) heeft toegezegd dat hij gelden voor haar vordering zou reserveren en (subsidiar) omdat hij onrechtmatig heeft gehandeld door niet te zorgen dat die gelden werden gereserveerd.

De vraag die bij de Hoge Raad aan de orde is, is wat de taak van de curator is in een dergelijke

situatie. De Hoge Raad overweegt dat de wettelijke taak van de curator bestaat in het beheer en de vereffening van de boedel (art. 68 Fw). Het bewerkstelligen van de vernietiging van het faillissement behoort niet tot de taak van de curator. Het is aan de schuldenaar zelf om die vernietiging desgewenst uit te lokken en daartoe het nodige te doen en aan te voeren. Het behoort wel tot de taak van de curator om de rechter te informeren over de toestand van de boedel indien een schuldenaar een rechtsmiddel tegen de faillietverklaring aanwendt. De curator hoeft echter in een situatie zoals hier aan de orde niet de belangen van de schuldeisers te behartigen door te verzekeren dat de schuldenaar de mededeling aan de rechter uitvoert dat hij zijn schuldeisers zal voldoen. Dit valt buiten de taak van de curator. Dit neemt volgens de Hoge Raad overigens niet weg dat een curator jegens schuldeisers aansprakelijk kan zijn voor toezeggingen die hij heeft gedaan of verwachtingen die hij heeft gewekt voorafgaand aan de vernietiging. Het oordeel van het hof berustte hier echter niet op.

J.C.L. Verheijden, april 2018

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 30-03-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:471

Zaaknummer: 17/00462

Rechters: E.J. Numann, S. Snijders, T.H. den Tanja-van Broek, C.E. du Perron en M.J. Kroeze

Advocaten: T.T. van Zanten en J. van Weerden

Wetsartikelen: 68 Fw

RECHTSPRAAK

ING/X

DGA die op dezelfde dag loon van werknemers laat betalen en het faillissement van de vennootschap per direct aanvraagt, is persoonlijk aansprakelijk jegens de bank (arrest na verwijzing door de Hoge Raad).

Een DGA geeft op 28 maart 2008 ING opdracht van de bankrekening van de vennootschap het loon van de werknemers te betalen. Diezelfde dag verzoekt de DGA de Rechtbank Zwolle-Lelystad het faillissement van de vennootschap per direct uit te spreken, hetgeen de rechtbank diezelfde dag ook doet.

De curator spreekt met succes ING aan tot betaling van het bedrag dat op 28 maart aan de werknemers is overgemaakt. ING roept de DGA in vrijwaring op en vordert van de DGA op grond van bestuurdersaansprakelijkheid betaling van al hetgeen waartoe ING in de hoofdzaak is veroordeeld.

ING stelt dat de DGA een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt, omdat zij aan ING een betalingsopdracht heeft verstrekt, terwijl zij wist of behoorde te begrijpen dat de vennootschap hiervoor niet zou kunnen instaan en geen verhaal zou bieden voor de schade die ING als gevolg hiervan zou lijden. ING voert hiertoe aan dat de DGA gelet op de omstandigheden er rekening mee moest houden dat het faillissement de dag van de aanvraag zou worden uitgesproken, zodat het niet langer geoorloofd was om ten laste van de bankrekening van de vennootschap betalingen te verrichten. Door niettemin betalingsopdrachten te verstrekken heeft de DGA willens en weten het risico genomen dat ING op enig moment door de toekomstige curator zou worden aangesproken om de betaalde bedragen nogmaals aan de boedel te betalen.

Het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft geoordeeld dat niet is gebleken dat de DGA een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt en derhalve niet aansprakelijk is jegens ING. In cassatie heeft de Hoge Raad het arrest van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden vernietigd en verwezen naar het Hof Den Bosch. De Hoge Raad heeft daarbij geoordeeld dat voor persoonlijke aansprakelijkheid van een bestuurder van een vennootschap voor een

tekortkoming of onrechtmatige daad van die vennootschap vereist is dat de bestuurder van de daaruit voortvloeiende benadeling van derden een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Onbekendheid met een bepaalde wettelijke regel kan in dit verband van belang zijn volgens de Hoge Raad. Het had echter op de weg van de DGA gelegen om aan te voeren dat zij niet bekend was met de in artikel 23 Fw neergelegde regel dat een faillissement terugwerkt tot 0:00 uur van de dag waarop het is uitgesproken.

M.S. Breeman, april 2018

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 26-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:4138

Zaaknummer: 200.178.708_01

Rechters: H.R. Quint, P.M. Arnoldus-Smit en D.A.E.M. Hulskes

Advocaten: J.H. Mastenbroek en E.C. Netten

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Geslaagd verzet tegen slotuitdelingslijst. Curator dient uitkering op een vordering waarop twee schuldeisers aanspraak maken te storten in de consignatiekas.

Een curator heeft een slotuitdelingslijst gedeponneerd in een faillissement. Schuldeiser X stelt verzet in tegen de slotuitdelingslijst, omdat de curator ten aanzien van twee vorderingen een verkeerde tenaamstelling heeft gebruikt en ten aanzien van een andere vordering schuldeiser X ten onrechte niet als rechthebbende heeft aangemerkt.

De rechtbank stelt vast dat de curator erkent dat hij een onjuiste tenaamstelling ten aanzien van de twee genoemde vorderingen heeft gebruikt en dat tegen de gevraagde naamswijziging geen bezwaren zijn aangevoerd door andere schuldeisers. De rechtbank oordeelt daarom dat het verzet van schuldeiser X ten aanzien van de tenaamstelling van deze twee vorderingen gegrond is.

De rechtbank stelt ten aanzien van de andere vordering vast dat de curator ten onrechte een schuldeiser, Z, als rechthebbende heeft aangemerkt. Er bestaat echter een geschil tussen schuldeiser X en een andere schuldeiser, Y, over de vraag wie dan wel rechthebbende op deze vordering is. Schuldeiser X stelt dat de vordering aan haar gecedeerd is, terwijl schuldeiser Y stelt dat zij door betaling en/of subrogatie en/of buitengerechterlijke vernietiging van de cessie rechthebbende is op de vordering. De rechtbank oordeelt dat de reikwijdte van artikel 184 Fw beperkt is. Schuldeisers kunnen door middel van verzet enkel hun beklag doen over de handelswijze van de curator indien en voor zover deze bij het opstellen en indelen van de uitdelingslijst in strijd met wettelijke voorschriften heeft gehandeld. Een geschil tussen twee schuldeisers over de vraag wie rechthebbende is op een vordering, gaat deze reikwijdte te buiten. Een uitdelingslijst beoogt te waarborgen dat iedere schuldeiser het hem toekomende aandeel in het faillissementsactief ontvangt. De curator dient na de onderhavige beslissing onverwijld de vastgestelde uitkering te doen, maar de curator weet niet aan wie hij de uitkering moet doen met betrekking tot de vordering waarop schuldeisers X en Y beiden aanspraak maken. De rechtbank beslist daarom dat de curator de uitkering op de vordering waarover geschil bestaat dient te storten in de consignatiekas. Het staat schuldeisers X en Z

vervolgens vrij om in onderling overleg hun geschil te beslechten dan wel het geschil voor te leggen aan de bevoegde rechter.

M.S. Breeman

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 07-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:7830

Zaaknummer: C/10/415678/ FT EA 13/41

Rechters: W.J. Roos-van Toor

Advocaten: Chr Groenewoud en S.K. Ketz

Wetsartikelen: 184 Fw

RECHTSPRAAK

Van Bommel/Maestron

Voormalig curator verzoekt heropenning van vereffening na opheffing faillissement wegens gebrek aan baten.

Op 3 maart 2015 heeft de rechtbank het faillissement van Maestron opgeheven wegens gebrek aan baten. Ingevolge artikel 2:19 lid 1 sub c jo. lid 4 BW is Maestron ontbonden en vervolgens opgehouden te bestaan wegens het ontbreken van baten. Daarna is gebleken van een bate. De voormalig curator verzoekt om heropening van de vereffening. De bestuurder heeft tijdens de mondelinge behandeling van het verzoek meegedeeld zich niet tegen het verzoek te verzetten.

De rechtbank oordeelt dat de curator belanghebbende is bij de heropening van de vereffening en dat er een noodzaak is om de vereffening te heropenen en een vereffenaar te benoemen. De rechtbank benoemt de curator als vereffenaar, omdat zij zichzelf als vereffenaar heeft voorgesteld, tegen haar benoeming geen verweer is gevoerd en anderszins niet van bezwaren is gebleken.

M.S. Breeman, april 2018

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 23-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:2474

Zaaknummer: C/13/615190 / HA RK 16-333

Rechters: R.A. Dudok van Heel

Advocaten: M. van Bommel

Wetsartikelen: 2:23c BW en 2:19 BW

RECHTSPRAAK

Alsi Beheer BV/Meulenberg q.q.

Kort geding. Onverschuldigde betaling aan de curator wegens vervallen rechtsgrond. De betaling heeft plaatsgevonden nadat in eerste aanleg vonnis is gewezen. In hoger beroep is dit vonnis echter vernietigd. Alsi Beheer BV vordert in deze procedure de tenuitvoerlegging van dit arrest. De curator weet dit met succes te verbieden, omdat het arrest van het hof op een juridische misslag berust. Alsi heeft een niet in redelijkheid te respecteren belang bij het executeren van het arrest van het hof.

Alsi is in eerste aanleg door de rechtbank veroordeeld tot betaling aan de curator uit hoofde van een rekening-courantverhouding tussen Alsi en Lyempf BV (de failliet). In hoger beroep is dit vonnis vernietigd, omdat Alsi met succes een beroep heeft gedaan op verrekening. Alsi beroept zich op onverschuldigde betaling. De curator geeft hier geen gehoor aan en heeft cassatie ingesteld tegen het arrest van het hof. In afwachting van deze procedure heeft de curator voorgesteld de bedragen te deponeren op een kwaliteitsrekening van een onafhankelijke notaris.

In deze kortgedingprocedure vordert Alsi terugbetaling van het bedrag. Alsi heeft de spoedeisendheid echter onvoldoende onderbouwd en heeft slechts een principieel belang bij de procedure. Bovendien is de verwachting dat uit de boedel alle boedelvorderingen voldaan kunnen worden, waaronder die van Alsi als deze stand houdt in cassatie.

De curator vordert met succes dat Alsi het arrest van het hof niet ten uitvoer mag leggen totdat de slotuitdeling in het faillissement van Lyempf plaatsvindt. Het arrest van het hof berust waarschijnlijk op een juridische misslag omdat er geen grond voor de verrekening door Alsi bestaat.

H. Beni Driss, april 2018

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 05-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:1041

Zaaknummer: C/08/213787 / KG ZA 18-36

Rechters: F.E.J. Goffin

Advocaten: M.J. Ubbens, Z. Jurdik-Kliment en M.A. Kerkdijk

RECHTSPRAAK

X Holding/Heijmans Wegen

Uitleg van verpandingsverbod in algemene voorwaarden; geen sprake van goederenrechtelijke werking. Beroep op verrekening door debiteur van de verpande vordering gehonoreerd.

X wil een vordering van het failliete Bowie op Heijmans innen met een beroep op een beweerdelijk pandrecht. Heijmans betwist dat sprake is van een rechtsgeldig pandrecht. Ingevolge de algemene voorwaarden van Heijmans is het Bowie niet toegestaan vorderingen van Bowie op Heijmans te cederen of te verpanden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Heijmans. Heijmans beroept zich daarnaast op verrekening.

De rechtbank beoordeelt eerst of de algemene voorwaarden van Heijmans van toepassing zijn tussen Bowie en Heijmans. In de inkoopopdrachten van Heijmans aan Bowie verklaart Heijmans haar eigen algemene voorwaarden van toepassing en wijst zij expliciet de algemene voorwaarden van Bowie van de hand. Niet is gebleken dat Bowie ooit heeft geprotesteerd tegen toepassing van de algemene voorwaarden van Heijmans, terwijl Bowie wel de opdrachten heeft uitgevoerd. De rechtbank concludeert daarom dat Bowie de algemene voorwaarden van Heijmans heeft aanvaard. De rechtbank ziet zich tevens gesterkt in haar oordeel door een uitspraak van de Rechtbank Oost-Brabant waarin die rechtbank oordeelt dat de algemene voorwaarden van Heijmans vanwege een bestendig gebruik sinds juli 2012 tussen Bowie en Heijmans gelden.

Vervolgens beoordeelt de rechtbank of het verpandingsverbod in de algemene voorwaarden van Heijmans goederenrechtelijke werking heeft. De rechtbank gaat daarbij uit van de uitlegregel die de Hoge Raad heeft geformuleerd in het Coface/Intergamma-arrest uit 2014. De rechtbank oordeelt dat het beding in de algemene voorwaarden van Heijmans iets zegt over wat een wederpartij van Heijmans wel of niet mag doen (cederen of verpanden). Een dergelijke formulering duidt vanuit zuiver grammaticaal oogpunt niet op een goederenrechtelijke betekenis. De rechtbank onderzoekt vervolgens of er omstandigheden zijn die naar objectieve maatstaven de grammaticale betekenis van het beding in een ander licht plaatsen. Heijmans stelt dat iedereen, en dus ook zichzelf en Bowie, tot het arrest

Coface/Intergamma meende dat een beding als opgenomen in de algemene voorwaarden van Heijmans ingevolge artikel 3:83 lid 2 BW goederenrechtelijke werking had. De rechtbank oordeelt dat Heijmans die stelling onvoldoende heeft onderbouwd. Uit rechtspraak en literatuur blijkt namelijk dat verschillend werd gedacht over de reikwijdte van het arrest Oryx/Van Eesteren. De afwezigheid van een contractuele sanctie op overtreding van de bepaling in de algemene voorwaarden is op zichzelf genomen geen (doorslaggevende) reden om ondanks de grammaticale interpretatie het beding toch te interpreteren als een beding met goederenrechtelijke werking. De wet geeft immers al remedies bij schending van verbintenissenrechtelijke afspraken. De rechtbank concludeert derhalve dat het beding in de algemene voorwaarden geen goederenrechtelijke werking heeft. De vorderingen van Bowie op Heijmans zijn derhalve verpand aan X.

De rechtbank oordeelt over het verrekeningsverweer van Heijmans als volgt. Heijmans stelt dat tussen Bowie en Heijmans een overkoepelende overeenkomst bestond. Ingevolge deze overeenkomst heeft Heijmans Bowie betaald voor het innemen van brokken gebruikt asfalt. Bowie diende in ruil hiervoor asfaltgranulaat te leveren aan Heijmans. Bowie is deze verplichting niet nagekomen en de curator heeft desverzocht de overeenkomst niet gestand gedaan. Heijmans stelt daarom recht op terugbetaling te hebben en verrekent die met de uitstaande verpande vordering, omdat de schuld en vordering uit dezelfde rechtsverhouding voortvloeien. De rechtbank oordeelt dat Heijmans voldoende heeft aangetoond dat Bowie gehouden was asfaltgranulaat te leveren aan Heijmans en dat Bowie niet aan deze leveringsverplichting heeft voldaan. De rechtbank overweegt dat de vraag of schuld en vordering uit dezelfde rechtsverhouding voortvloeien, hetgeen ingevolge artikel 6:130 lid 1 jo. lid 2 BW vereist is voor verrekening na verpanding, ingevolge het Stet/Braaksma-arrest moet worden beoordeeld aan de hand van alle omstandigheden van het geval. De rechtbank oordeelt op basis van verschillende omstandigheden dat de verpande vordering op Heijmans en de schuld van Bowie aan Heijmans voortvloeien uit dezelfde rechtsverhouding. De vordering van Heijmans staat volgens de rechtbank niet zo op zichzelf dat deze niet kan worden aangemerkt als voortvloeiend uit dezelfde rechtsverhouding als de schuld van Heijmans. De rechtbank oordeelt dat Heijmans zich daarom terecht op verrekening heeft beroepen en wijst de vordering van X af.

M.S. Breeman

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 25-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:5624

Zaaknummer: C/01/306534 / HA ZA 16-253

Rechters: O.R. van Dam

Advocaten: I.J.A.J. Hanssen en M. Littooi

Wetsartikelen: 3:83 lid 2 BW